

RESOLUCIÓ del procediment sancionador núm. PS 50/2011, referent al Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya.

Antecedents

Primer.- En data 18/10/2010 va tenir entrada a l'Agència Catalana de Protecció de Dades (actualment Autoritat Catalana de Protecció de Dades, de conformitat amb la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en virtut de la qual se subroga en la posició de l'Agència –DT 1^a-), un escrit d'un ciutadà pel qual formulava denúncia amb motiu d'un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

En concret, la persona denunciant exposava que a la Ciutat de la Justícia de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat hi hauria instal·lades tres videocàmeres que, segons el denunciant, permetrien captar imatges de persones a la via pública. Així mateix, manifestava que presumptament no es compliria amb el dret d'informació previst a l'article 5 LOPD, així com que no s'hauria creat ni inscrit el corresponent fitxer al Registre de Protecció de Dades de Catalunya.

La persona denunciant aportava amb el seu escrit de denúncia dues fotografies on constaven les tres càmeres objecte de denúncia.

Segon.- L'Agència va obrir una fase d'informació prèvia (IP 157/2010), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb l'article 17 de la Llei 5/2002, per tal d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

Tercer.- En el sí d'aquesta fase d'informació, en data 26/10/2010 l'Agència va realitzar un acte d'inspecció ocular a la ubicació abans esmentada, per tal de verificar determinats aspectes relacionats amb el tractament de dades realitzat mitjançant el sistema de videovigilància. En aquell acte es va poder comprovar l'existència de les tres càmeres denunciades ubicades a la vorera de l'avinguda del Carrilet, del tipus "Domo", que podrien enfocar, d'una banda, la via pública, i de l'altra, el perímetre de l'edifici principal de la Ciutat Judicial (càmera núm. 1, identificada segons la numeració emprada en el plànol de situació elaborat per aquesta Autoritat, del qual es va lliurar una còpia als representants del Departament en l'acte d'inspecció efectuat el 07/06/2011) i el perímetre de l'edifici situat a l'avinguda del Carrilet núm. 3 de l'Hospitalet de Llobregat (càmeres nús. 2 i 3).

També es va constatar que el Departament de Justícia havia col·locat en les immediacions un cartell informatiu de l'existència de les videocàmeres.

Quart.- També en el marc d'aquesta fase prèvia, en data 01/12/2010 es va sol·licitar a la Direcció General de la Policia que informés si el sistema de videovigilància instal·lat a la vorera entre l'edifici principal de la Ciutat de la Justícia i l'edifici ubicat a l'avinguda del Carrilet núm.

3 de l'Hospitalet de Llobregat, disposava de la preceptiva autorització, emesa per la Direcció General de la Policia, supòsit en el qual se sol·licitava que s'aportés una còpia.

Mitjançant escrit de 14/01/2010 la Direcció General de la Policia va informar que l'expedient relatiu a les càmeres fixes instal·lades a les dependències de la Ciutat de la Justícia s'estava tramitant. Posteriorment, a través d'escrit de 09/02/2011, aquest mateix òrgan va comunicar que l'expedient havia estat resolt favorablement, però que les càmeres abans identificades (situades entre l'edifici principal de la Ciutat de la Justícia i el número 3 de l'avinguda del Carrilet) no figuraven en el dit expedient.

Cinquè.- Per mitjà d'escrit de 15/04/2011 es va requerir al Departament de Justícia, per tal que informés sobre si la Secretaria general del Departament de Justícia, com a responsable del fitxer "Videovigilància del Departament de Justícia", era l'òrgan responsable del tractament de dades de caràcter personal efectuat mitjançant les càmeres referides. En cas afirmatiu, es requeria al Departament que assenyalés la finalitat perseguida amb les mateixes, i que exposés les raons i els motius pels quals es considerava necessària la captació d'imatges de persones a la via pública.

El Departament de Justícia va respondre l'anterior requeriment mitjançant escrit de 02/05/2011, a través del qual exposava, entre d'altres, el següent:

- Que la Secretaria General del Departament, mitjançant el fitxer "Videovigilància del Departament de Justícia", és el responsable de les càmeres indicades.
- Que la finalitat de dites càmeres és assegurar la integritat de béns i persones en les instal·lacions del Departament de Justícia.
- Que aquestes càmeres es troben en un espai titularitat de la Generalitat de Catalunya que no ha estat edificat íntegrament, al qual no s'han aplicat barreres d'accés i que es destina a usos comuns, segons la qualificació urbanística definida pel Pla Especial de la Ciutat de la Justícia de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat.
- Que aquest espai inclou un conjunt de zones entre edificis, voreres, zones d'aparcament en superfície, plaça i parc que es troba delimitat pels carrers "*Gran Via de les Corts Catalanes, General Almirante -Riera Blanca i Aprestadora- Santa Eulàlia*".
- Que el Reglament de règim interior de la Ciutat de la Justícia defineix aquest terreny com a zona afecte a l'ús comú dels espais reservats a la Generalitat de Catalunya.
- Que aquesta norma disposa que la seguretat i vigilància de les zones exteriors correspondrà, sota la coordinació del Gerent, als cossos de policia i/o a l'empresa de seguretat contractada a l'efecte.
- Que actualment, la vigilància exterior l'efectua una empresa de seguretat privada.
- Que les càmeres exteriors no capten imatges dels espais públics, més enllà de la zona del complex de la Ciutat de la Justícia, amb resolució com per identificar persones.
- Que les tres càmeres referides no tenen capacitat per captar imatges amb prou resolució per identificar als individus que transitin per la vorera nord del carrer Aprestadora, la vorera est dels carrers Riera Blanca i General Almirante i la vorera oest dels carrers Santa Eulàlia i Aprestadora, que serien les zones limítrofes no incloses en l'espai del complex judicial.

El Departament de Justícia aportava amb el seu escrit diversa documentació.

Sisè.- En data 07/06/2011 l'Autoritat va tornar a realitzar un acte d'inspecció a la ubicació abans esmentada, en el qual es va fer un reportatge fotogràfic de les 33 càmeres instal·lades en la Ciutat de la Justícia, del seu àmbit de visió –per mitjà del monitor on es visionen les imatges- i de 22 dels cartells informatius col·locats.

En aquest acte d'inspecció presencial, els representants del Departament de Justícia van manifestar que les càmeres que visualitzen els aparcaments són titularitat de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra (càmeres 20, 21 i 22).

Setè.- També en el marc d'aquestes actuacions prèvies, s'ha comprovat que la Secretaria general del Departament de Justícia és el responsable del fitxer "*Videovigilància del Departament de Justícia*", el qual té com a finalitat "*gestionar les dades identificatives obtingudes de la utilització de sistemes de vigilància per la imatge i el so, necessaris per assegurar la integritat de béns i persones en les instal·lacions del Departament de Justícia*" i que consta inscrit al Registre de Protecció de Dades de Catalunya depenent d'aquesta Autoritat.

Vuitè.- En data 27/07/2011 la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra el Departament de Justícia, per una presumpta infracció greu prevista a l'article 44.3 b), en relació amb l'article 6, ambdós de la LOPD. Així mateix, va nomenar instructor de l'expedient al funcionari de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, XXX. Aquest acord d'inici es va notificar a l'entitat imputada el 02/08/2011, juntament amb el plec de càrrecs formulat per l'instructor.

En el plec de càrrecs es concedia al Departament de Justícia un termini de deu dies hàbils comptadors a partir del dia següent de la notificació per formular al·legacions, presentar documents i proposar la pràctica de proves que considerés convenients per a la defensa dels seus interessos.

Novè.- Mitjançant escrit de 12/08/2011, el Departament de Justícia va formular al·legacions a al plec de càrrecs.

Desè.- En data 07/11/2011 l'instructor d'aquest procediment va formular proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades declarés que el Departament de Justícia havia incorregut, d'una banda, en una presumpta infracció greu prevista a l'article 44.3 b) en relació amb l'article 6; i de l'altra, en una presumpta infracció greu prevista a l'article 44.3 c) en relació amb l'article 4; tots ells de la LOPD. Aquesta proposta de resolució fou notificada al Departament de Justícia el 10/11/2011, i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

Onzè.- Per mitjà d'escrit de 23/11/2011 el Departament de Justícia va formular al·legacions a la proposta de resolució. Aquestes al·legacions s'analitzen a l'apartat segon dels fonaments de dret.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Fets Provats

Primer.- El Departament de Justícia té instal·lat a la Ciutat de la Justícia de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat un sistema de videovigilància que comporta l'enregistrament d'imatges de persones físiques i que està format per 30 càmeres exteriors.

Segon.- De conformitat amb el reportatge fotogràfic efectuat pel personal inspector de l'Autoritat en data 07/06/2011 de l'àmbit de visió de les càmeres referides, 15 d'aquestes permeten captar imatges de persones en llocs públics. En concret, les càmeres números 1, 2, 3, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 28, 30 i 32, -identificades segons la numeració emprada en el plànol de situació elaborat per aquesta Autoritat, del qual es va lliurar una còpia als representants del Departament en l'acte d'inspecció esmentat-.

La captació d'imatges de llocs públics a través de les càmeres que s'han assenyalat no resulta inevitable per assolir la finalitat de vigilància de les instal·lacions de la Ciutat de la Justícia de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat, i respecte a les càmeres indicades, no es disposa de l'autorització prevista a la Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les Forces i Cossos de Seguretat en llocs públics.

Tercer.- D'altra banda, les càmeres núms. 2, 13, 14, 15 i 16 enfoquen directament a terrasses que tenen en llocs públics els establiments de restauració ubicats a l'edifici "D" de la Ciutat de la Justícia, o bé a zones de pas entre els diferents edificis, amb la consegüent captació de les imatges de les persones que es troben o transiten per aquests llocs públics.

Fonaments de Dret

Primer.- És d'aplicació al present procediment el previst al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el previst a la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb l'article 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- En el curs del procediment sancionador el Departament de Justícia va formular al·legacions davant el plec de càrrecs, les quals es van abordar de forma motivada a la proposta de resolució, motiu pel qual es dóna en aquest punt per reproduïda la resposta efectuada per l'instructor. El Departament de Justícia també ha formulat al·legacions davant la proposta de resolució, si bé aquestes no qüestionen els fets allà imputats ni la seva qualificació jurídica, sinó que únicament incideixen en el termini necessari per a l'execució de les mesures correctores proposades per l'instructor.

En aquest sentit, el Departament de Justícia considera que *"de mantenir-se la proposta de sanció caldrà que, juntament el Departament de Justícia, la Policia de la Generalitat i la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya valorin la millor forma de donar-li compliment (...)"* A aquest respecte, sol·licita que se suspengui el termini previst per al

compliment de la mesura correctora que proposava la persona instructora, o bé, *“que aquest no sigui inferior a 3 mesos per possibilitar l’adaptació de les mesures correctores.”*

Així doncs, com s’ha dit el Departament de Justícia no qüestiona ni intenta desvirtuar els fets imputats ni la seva qualificació jurídica, sinó que sol·licita la suspensió de les mesures correctores que proposava l’instructor mentre es dugui a terme l’avaluació de seguretat necessària per a donar-ne compliment a les mateixes, la qual cosa requereix la intervenció d’una pluralitat d’òrgans i o autoritats. Amb caràcter subsidiari, el Departament sol·licita l’ampliació del termini que proposava l’instructor per executar les mesures correctores, fins a un mínim de 3 mesos.

Atesos els motius exposats pel Departament de Justícia, així com la circumstància que ha expressat la seva voluntat de donar compliment a les mesures correctores que assenyalava la persona instructora, aquesta Autoritat considera procedent ampliar el dit termini per al compliment de les mateixes fins a 3 mesos.

D’altra banda, si una vegada conclosa l’avaluació de seguretat el Departament de Justícia considera que per assolir la finalitat d’assegurar la integritat de béns i persones a la Ciutat de la Justícia, és necessària la captació d’imatges de persones en llocs públics, haurà de dur a terme les actuacions pertinents per obtenir l’autorització administrativa prevista a la Llei Orgànica 4/1997, de 4 d’agost, per la qual es regula la utilització per les Forces i Cossos de Seguretat Ciutadana en llocs públics, desplegada a Catalunya pel Decret 134/1999, de 18 de maig, de regulació de la videovigilància per part de la policia de la Generalitat i de les policies locals de Catalunya, la qual cosa exigiria al seu torn que les imatges captades fossin visionades exclusivament per membres de les Forces i Cossos de Seguretat, i no per personal de seguretat privada.

Tercer.- Quant al fet provat tercer –respecte al qual l’entitat imputada no ha formulat tampoc cap al·legació davant la proposta de resolució–, tal com indicava l’instructor en la proposta de resolució, l’article 44.3 b) LOPD, en la seva redacció donada per la Llei 2/2011, de 4 de març, d’economia sostenible, tipifica com infracció greu:

“b) Tractar dades de caràcter personal sense demanar el consentiment de les persones afectades, quan aquest sigui necessari de conformitat amb el que disposen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament.”

A aquest respecte, l’article 6.1 de la LOPD es refereix al consentiment dels afectats en els següents termes:

“1. El tractament de les dades de caràcter personal requereix el consentiment inequívoc de l’afectat, llevat que la llei disposi una altra cosa.”

Per la seva banda, l’article 5.4 b) de la Instrucció 1/2009, no considera legítim:

“b) La captació d’imatges de persones a la via pública, llevat que la duguin a terme les forces i els cossos de seguretat d’acord amb la seva normativa específica. La captació incidental

d'imatges de la via pública per a la vigilància d'edificis o instal·lacions només resulta legítima si resulta inevitable per assolir la finalitat de vigilància de l'edifici o la instal·lació.”

Aquesta normativa específica a la qual es remet la Instrucció està constituïda per la Llei orgànica 4/1997, desplegada a Catalunya pel Decret 134/1999 i per l'Ordre de 29 de juny de 2001, de regulació dels mitjans pels quals s'informa de l'existència de videocàmeres fixes instal·lades per la policia de la Generalitat i les policies locals de Catalunya en llocs públics.

En concret, l'article 1.1 de la Llei orgànica 4/1997, al referir-se a l'objecte de la norma, disposa:

“1. La present Llei regula la utilització per les Forces i Cossos de Seguretat de videocàmeres per gravar imatges i sons en llocs públics, oberts o tancats, i el seu posterior tractament, a fi de contribuir a assegurar la convivència ciutadana, l'erradicació de la violència i la utilització pacífica de les vies i espais públics, així com de prevenir la comissió de delictes, faltes i infraccions relacionades amb la seguretat pública. (...)”

Per tant, com assenyalava l'instructor, aquesta norma únicament permet la captació d'imatges en llocs públics –oberts o tancats- a les Forces i Cossos de Seguretat, sempre i quan s'hagi obtingut l'autorització administrativa, amb l'informe previ favorable de la Comissió de control de dispositius de videovigilància, i amb les finalitats de contribuir a assegurar la convivència ciutadana, l'erradicació de la violència i la utilització pacífica de les vies i espais públics, així com de prevenir la comissió de delictes, faltes i infraccions relacionades amb la seguretat pública.

Atès que en el present cas la captació d'imatges de persones que transiten per llocs públics mitjançant càmeres de videovigilància no l'efectuen membres de les forces i cossos de seguretat, la normativa policial esmentada no seria aplicable, i en conseqüència, en cap cas no legitimaria el dit tractament. Per tant, el Departament de Justícia no es troba habilitat per captar imatges de persones en llocs públics. Per aquest motiu, el tractament d'imatges de persones físiques a través de les càmeres números 2, 13, 14, 15 i 16, les quals enfoquen principalment llocs públics, com són les zones obertes adjacents als edificis que integren la Ciutat de la Justícia, o les terrasses que tenen a llocs públics els establiments de restauració ubicades a l'edifici “D”, tal com indicava la persona instructora en la proposta de resolució, s'ha de considerar il·lícit atès que no hi concorre el consentiment de les persones afectades ni l'habilitació legal necessària.

Així les coses, si bé el Departament de Justícia es troba legitimat per dur a terme un tractament de dades personals a través d'un sistema de videovigilància amb la finalitat de vigilar les seves instal·lacions i les persones i béns que allà es troben, el tractament que és objecte d'aquest procediment i efectuat amb les càmeres assenyalades al fet provat tercer, s'ha de considerar no legítim, ja que la captació d'imatges de persones que transiten o romanen per llocs públics per mitjà de les càmeres referides no és inevitable per assolir dita finalitat.

Doncs bé, durant la tramitació d'aquest procediment ha quedat acreditat que el Departament de Justícia, durant un temps indeterminat però que previsiblement s'inicià el 22/10/2010 –data

en que el Departament de Justícia va subscriure amb Prosegur un contracte relatiu al servei de vigilància i seguretat de la Ciutat de la Justícia- i en tot cas el 07/06/2011 quan es va efectuar un acte d'inspecció presencial, ha estat tractant les dades personals derivades de l'enregistrament d'imatges de persones físiques mitjançant les càmeres núms. 2, 13, 14, 15 i 16, sense que concorregués una habilitació legal i sense disposar del consentiment de les persones afectades.

Consegüentment, es considera que el Departament de Justícia ha comès una infracció greu, consistent en tractar imatges de persones que transiten per llocs públics de forma no incidental, sense el consentiment de les persones afectades i sense la concurrència d'una habilitació legal que empari el dit tractament de dades de caràcter personal, la qual cosa és constitutiva d'una infracció tipificada com a greu a l'article 44.3 b) en relació amb l'article 6, ambdós de la LOPD.

Quart.- D'altra banda, quant al fet provat segon –respecte el qual tampoc no s'ha formulat cap al·legació nova per desvirtuar la imputació ni la seva qualificació jurídica-, tal com assenyalava la persona instructora, l'article 44.3.c) LOPD, també en la seva redacció donada per la Llei 2/2011, tipifica com infracció greu:

“c) Tractar dades de caràcter personal o utilitzar-les posteriorment amb conculcació dels principis i garanties establerts a l'article 4 de la present Llei i les disposicions que el desenvolupen, tret que sigui constitutiu d'infracció molt greu”.

A aquest respecte, l'article 4 de la LOPD es refereix al principi de qualitat de les dades, que té diferents vessants, una de les quals és el principi de proporcionalitat, expressament recollit en l'article 4.1 de la LOPD quan prohibeix la recollida de dades excessives en relació amb la finalitat perseguida:

“1. Les dades de caràcter personal només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut”.

De les actuacions dutes a terme durant el present procediment, es considera acreditat que en el present cas la captació d'imatges de persones que transiten per llocs públics mitjançant les càmeres de videovigilància números 1, 3, 9, 11, 12, 17, 18, 28, 30 i 32, és excessiva en relació a les finalitats determinades en el fitxer “videovigilància del Departament de Justícia” (assegurar la integritat de béns i persones en les instal·lacions del Departament de Justícia), ja que aquesta finalitat es pot assolir ajustant el camp de visió de les càmeres als béns als quals es pretén garantir la seva integritat, i això sense causar un detriment en la finalitat de vigilància esmentada, de tal manera que la captació d'imatges de llocs públics només resultés incidental.

Així doncs, tal com exposava l'instructor, durant la tramitació d'aquest procediment ha quedat acreditat que, en les mateixes circumstàncies temporals indicades en el fonament de dret anterior, el Departament de Justícia ha tingut en funcionament les càmeres exteriors núms. 1, 3, 9, 11, 12, 17, 18, 28, 30 i 32 que formen part del sistema de videovigilància instal·lat a

l'exterior dels edificis que integren la Ciutat de la Justícia de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat, la qual cosa implicava la captació d'imatges de persones en llocs públics, captació que resultava excessiva en relació amb la finalitat perseguida.

En definitiva, també es considera que el Departament de Justícia ha comès una infracció tipificada com a greu a l'article 44.3.c), en relació amb l'article 4, ambdós de la LOPD, per vulnerar el principi de qualitat en la seva vessant de proporcionalitat, ja que la captació d'imatges de persones que transiten per llocs públics es podia evitar sense causar un detriment en la finalitat declarada en el fitxer de "*Videovigilància del Departament de Justícia*".

Cinquè.- L'article 21 de la Llei 32/2010, en consonància amb l'article 46 de la LOPD, preveu que quan les infraccions siguin comeses per una administració pública, la resolució que declari la comissió d'una infracció, haurà d'establir les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció. És en virtut d'aquesta facultat que, tal com s'ha avançat, és procedent requerir al Departament de Justícia, d'una banda, per tal que al més aviat possible, i com a màxim en el termini de 3 mesos a comptar des del dia següent a la notificació de la resolució, modifiqui el camp de visió de les càmeres número 1, 2, 3, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 28, 30 i 32, o incorpori bandes opaques generades electrònicament, de tal manera que en el seu camp d'enfocament no es visionin llocs públics, i en el cas en què el Departament de Justícia estimi inevitable la seva captació per a la finalitat lícita perseguida, que aquesta captació de llocs públics sigui només incidental. Un cop s'hagi executat la mesura correctora esmentada en el termini assenyalat, dins dels 10 dies següents s'haurà d'acreditar documentalment davant l'Autoritat mitjançant fotografies del monitor on es visionen les càmeres referides, sense perjudici de les comprovacions que es considerin oportunes.

D'altra banda, també es considera procedent requerir al Departament de Justícia per tal que en el mateix termini de 3 mesos cessi en el tractament de les imatges captades de llocs públics amb les càmeres número 2, 13, 14, 15 i 16, tret que es modifiqui substancialment el seu camp de visió, tenint en compte tot el que s'ha exposat anteriorment. Un cop s'hagi executat la mesura correctora esmentada en el termini assenyalat, dins dels 10 dies següents s'haurà d'acreditar documentalment davant l'Autoritat el cessament del tractament mitjançant l'aportació del certificat emès per l'òrgan competent, i en cas que s'hagi modificat substancialment el camp de visió, mitjançant fotografies del monitor on es visionen les càmeres referides, sense perjudici de les comprovacions que es considerin oportunes.

Fent ús de les facultats que em confereixen l'article 13 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya,

RESOLC

Primer.- Declarar que el Departament de Justícia ha comès, d'una banda una infracció greu prevista a l'article 44.3 b), en relació amb l'article 6; i de l'altra, una infracció greu prevista a l'article 44.3 c), en relació amb l'article 4, tots ells de la LOPD.

Segon.- Requerir al Departament de Justícia per tal que en el termini màxim de 3 mesos adopti les mesures correctores assenyalades al fonament de dret cinquè, i acrediti davant

aquesta Autoritat les actuacions dutes a terme a l'efecte de donar compliment, en la forma i termini allà assenyalats.

Tercer.- Notificar aquesta resolució al Departament de Justícia.

Quart.- Comunicar aquesta resolució al Síndic de Greuges, mitjançant el seu trasllat literal, segons el que especifica l'Acord Tercer del Conveni de Col·laboració entre el Síndic de Greuges de Catalunya i l'Agència Catalana de Protecció de Dades de data 23 de juny de 2006.

Cinquè.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

Esther Mitjans i Perelló

Barcelona, 12 de gener de 2012